

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemati velja:

Za celo leto predplačan 15 gl., za pol leta 8 gl., za četrt leta 4 gl., za jeden mesec 1 gl. 40 kr.

V administraciji prejemati velja:

Za celo leto 12 gl., za pol leta 6 gl., za četrt leta 3 gl., za jeden mesec 1 gl.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gl. 20 kr. več na leto.

Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserate) vsprejema upravitelstvo in ekspedicijska v „Katoli. Tiskarni“, Vodniškove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semenških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 165.

V Ljubljani, v torek 21. julija 1896.

Letnik XXIV.

Pripraviški dom.

Nedavno se je v ljubljanskem Alojzijevešču slovesno obhajala petdesetletnica v spomin na oni dan, ko je ustanovil knezoškof Anton Alojzij Wolf to deško semenišče. To je velika podpora za marljive gimnazijce in lepo je število slovenskih rojakov, živčih v raznih stanovih, ki so se v tem zavodu vzgojevali.

Jednaki zavod bi sedaj radi osnovali za učiteljske pripravnike, ki so primeroma takega semenišča še bolj potrebni, ker so pripravniki večinoma nepremožnih starišev sinovi in posebe zato potrebujejo skrbnejše vzgoje, ker jim je tako hitro, navadno že v mladeniški dobi nastopiti mej narodom samostojno službo ljudskega učitelja. Treba je, da se zgodaj vzgoje v krepostne, značajne može, da uspešno zmagujejo svojo težavno službo. — To misel je gojil g. Anton Kržič, profesor veronauka na učiteljskem že več let in jo sedaj s pomočjo blagih mladolinoljubov, zlasti ravnatelja učiteljskega gosp. Hubada v toliko vresničil, da se je osnovalo društvo „Pripraviški dom“, ki ima namen zgraditi in vzdrževati učiteljskim pripravnikom primerno hišo, kjer bi imeli stanovanje in hrano za nizko ceno oziroma brezplačno, ter lepo domačo vzgojo; društvo bo tudi, kolikor možno, onim pripravnikom, katere podpira zunaj društvenega zavoda, skrbelo za zanesljivo stanovanje in uravno vedenje.

Pripraviški dom ima torej prelep namen vzgojevati pripravnike tako, da dobi naš narod verno-nravnih, značajnih ter v vednostih dobro poučenih učiteljev.

Vsak prijatelj ljudskega napredka mora z veseljem pozdraviti te blage namene ter jih po svojih

močeh tudi gmotno podpirati. — Hvala Bogu, da je to novo društvo takoj v pričetku našlo obilno naklonjenih mu slovenskih rojakov. O tem je pričal osnovalni zbor, na katerem se je zbralo lepo število blazih mladolinoljubov. Na dnevnem redu bila je volitev društvenega odbora. Po društvenem pokrovitelju prevz. knezoškofu sta bila v odbor poklicana prelat dr. A. Čebašek, nadzornik za veronauk na učiteljskem, in profesor pastirstva in pedagogike v ljubljanskem bogoslovnem semenišču gosp. Anton Zupančič; društveniki so si v odbor volili gg.: kateheta in kaplana Bulovec, dež. primarija dr. Gregoriča, ravnatelja Hubada, profesorja Kržiča in profesorja Vodeba. V razsodništvo so bili izvoljeni gg.: mestni učitelj J. Dimnik, katehet M. Šarabon in knezoškofski tajnik J. Šiška. Za overovatelja društvenih računov sta bila izvoljena gg.: vadniški učitelj Gerkman in prof. dr. J. Janežič. — Po dovršenih volitvah je gosp. vodja Hubad nagovoril zborovalce ter povdarjal, kako zelo potrebno in zaželeno je že bilo tako podjetje. Spodbujal je navzoče, naj po svoji moči podpirajo odbor in pospešujejo blage namene novega društva. — Nato se je odbor takoj osnoval in sicer: predsednik društvu je ravnatelj Hubad, podpredsednik prelat dr. A. Čebašek, tajnik g. prof. Kržič in njegov namestnik kaplan Bulovec. Novi odbor se je takoj posvetoval glede nakupa zemljišča za društveni dom. Dokler se pa ta glavni namen ne more doseči, naj bi se vsaj izjemoma po društvu podpirali ubožni, pa pridni pripravniki, osobito naj bi se jim skrbelo za pošteno in zdravo stanovanje.

Tako je društvo pričelo svoje delo, upajmo in delujmo nato, da je bo izvrševalo z najboljšimi uspehi!

Žal nam je, da moramo pri tej priliki omeniti tudi neutemeljenega nasprotstva proti temu mlademu društvu, katero se je pojavilo v „Narodu“ in „Rodoljubu“. V teh listih bilo je namreč čitati nastopno: „Stiri leta po katoliškem shodu so se naši klerikalci končno odločili, narediti na svoje stroške, kar so hoteli iz začetka napraviti na stroške Ciril-Metodove družbe in zaradi česar so poskusili celo to naše najvažnejše društvo razbiti in pokopati, namreč klerikalen seminar za učiteljske pripravnike Ker naši klerikalci vedó, da šole same še dolgo ne dobe v roke, hočejo vsaj učitelje pridobiti na svojo stran. Poklerikalizirati ljudsko šolo s pomočjo učiteljev je končni društveni namen. Osnovatelja društva sta škof Missia in prof. Kržič“.

Mi nimamo namena proti tem tendencioznim besedam polemizovati, marveč le obžalujemo, da se društvo, tako potrebno in hvalevredno, kakor je „Pripraviški dom“, tako neosnovano obsoja s skrajno strankarskega stališča. Pošteno to ni in koristno za podporo mladine tudi ne.

Kedor ne mara sam kaj žrtovati za podpore prepotrebno našo mladino, komur je vse jedno, ali imajo pripravniki zdravo in pošteno stanovanje ali ne, tečno hrano ali pa da stradajo, tak naj vsaj ne podira in ne omrzuje pred svetom stvari, ki je navezana na požrtvovalnost vseh dobromislečih Slovencev.

Osnovateljem društva je tuj vsak prozelitski namen, jedina potreba, živa potreba in žalostne skušnje, ki jih imajo z ubogo, zapuščeno mladino, je osnovatelje silila, da so osnovali to društvo, kateremu v blagor mladine želimo najobilnejšega blagoslova božjega!

LISTEK.

Simon Jenko.

Pesmi. Zložil Simon Jenko. Za tisek priredil Anton Funtek. Ilustracije izvršila J. Kobilca. I. V Ljubljani. Založil Oton Fischer. 1896.

Izmed zadnjih slovstvenih prikaznij nam je omeniti to krasno izdajo Jenkovih poezij. Simon Jenko se je pri svojem striju kot mladenič izobrazil ob klasičnih delih. A Tasso in Fénelon nista bila prava uzora zanj, po katerih bi se bil ravnal. Njegova lahkotna, bolj površna poetična nadarjenost se je oklenila Heineja, katerega prijetni sarkastični proizvodi so našli v njem sorodnega duha. V dikijsi si je prilastil popolnoma Heinejevo šegavost, tudi v vsebini ni težko najti sorodnosti. Jezik mu teče čudovito gladko; za najbolj trpke misli najde prijeten, lahkoten izraz, njegove najboljše pesmi se čitajo kakor zabavna igradica, a so čisto posoda mučnih, bolečnih mislij. Marsikatera Jenkotova pesem se mi zdi kakor krasnobojna cvetka, katera na prvi hip mami z barvami in z vonjem, a ne dotakni se je! Lepi lističi se ospó, in v sredi najdeš oso, ki te piči!

I.

To velja zlasti o ljubavnih pesmih. Srečen Jenko ni bil. Mladostno veselje mu je skalila borba za življenje; trdnost modroslovnih in nravnih opor

za sodbo o življenju ni imel, kakor zaupanje v Slovanstvo — v kolikor se da presoditi iz njegovih pesmij. Nesrečen človek, ki mora reči o sebi:

„Star sedemnajst še komaj let,

Zaničeval že ves sem svet.

In vem, da v srečo to mi ni,

Pa mi srce tako veli“. (Str. 13.)

Objektivne vrednosti mu nima življenje; zakaj bi ga ne zaničeval?

„In življenje naše,

Ki tak' hitro teče,

Al' so same sanje? —

Sanje — jek mi reče“. (48.)

Nesrečni mladenič si je sestavil svojo „filozofijo življenja“, s katero bi se dalo na tem zaničevanja vrednem svetu doseči tu ali tam kako mrvice sreče. In prišel je do sklepa:

„Žalosti se znebi,

Predno dan ugasne,

A spomin ohrani

Na trenutke jasne.

To vodilo zlato

Za življenje kratko

Kožo ti ohrani

Dolgo časa gladko“. (Str. 60.)

A bridki spomini silijo mu povsod na dan, in zamoré mu vsako veselje, da se čisto zlobno igrnijo maščuje nad samim seboj. Težko bi bilo najti v svetovnem slovstvu pesnika, kateri bi bil v tem čudnem notranjem boju tako dobro posnemal Heineja, kakor naš Jenko. Zlasti njegove ljubavne pesmi to jasno kažejo. Njegova ljubezen je ljubezen metulja,

ki leta okoli cvetke, dokler se ne nasrka njenega meda. Kako slavi to svojo ljubezen:

„Nova moč življenja

Ude mi pretresa —

Kak' je lepa zemlja

Moja zdaj nebesa!“ (Str. 7.)

Bridka prevara! Pravi ljubezni podlaga je nravna stalnost in značajnost; naš pesnik ni junak take ljubezni. Svoji devi pravi, ko se je nasrkal njene ljubezni:

„Kaj ti ljubezen moja če,

Ki meni je igrača?

— Jaz tak živim le tje v en dan,

Ne vprašam, kaj me čaka;

Ti si želiš pokojen stan

In skrbnega možaka;

Ne upaj srca preroditi,

Ne v jarem ga upreči;

Oh, ljuba, to ne more bit',

Z menoj ne gre se k sreči.

Kar mora bit', naj se zgodi,

Vsak svojo pot hodi,

Na levo jaz, na desno ti,

Kar b'lo je, pozabiva“. (Str. 32.)

O nravni vrednosti take ljubezni si lahko vsak pameten človek naredi svojo sodbo. Tako živi na tisoče mladeničev, in če bero te kitice, morajo reči, da je pesnik izvrstno pogodil njihova čustva. A uprav dijaboličen je sarkazem, s katerim se roga pesnik bitju, kateremu je pred kratkim prisegal zvestobo:

„Kadar mene se spominjaš,

Vem, da časi me preklinjaš. —

Politični pregled.

V Ljubljani, 21. julija.

Pogodba z Ogersko. Minulo soboto zvečer so se podali z Dunaja ogerski ministri razun barona Banffyja v Budimpešto, ker so, kakor že večkrat popreje, popolno dogotovili in dognali razpravo o zadevi obnovitve pogodbe z Ogersko. Poročilo o teku te razprave je zopet zelo ugodno. V točki carinske in trgovinske pogodbe se je doseglo popolno sporazumljenje, o železniškem tarifu, o živinskem vprašanju, o postopanju z ogerskimi zavarovalnicami v Avstriji, o avstrijskih pritožbah proti olajšavam za ogersko industrijo, o vsem tem in še marsikaj drugem, kar, ako se ostreje presodi, ni v nikaki zvezi z obnovitvijo pogodbe, so se udeleženci posvetovanj zjediniili. Kakor hitro bode toraj še ogerska banka vsprejela stavljene pogoje in se bodo pojasnile nekatere točke gledé malinskega obrta, se lahko predlože že v jeseni vse predloge obema zbornicama in sicer le tedaj, ako se doseže sporazumljenje tudi gledé — kvote. Toraj od rešitve tega vprašanja je odvisna cela razprava, toda ravno tega vprašanja se merodajni faktorji najskrbneje ogibajo in zaključujejo vsakokratna posvetovanja z opombo, da spada kvotno vprašanje v področje kvotnih deputacij. Kakor smo že nedavno povdarjali, se obestranski vladi le zaradi tega izogibljeta temu perečemu vprašanju, ker dobro vesta, da bi se ne doseglo sporazumljenje, ako bi vsaka zastopala stališče kvotnih deputacij. Iz navedenega je toraj razvidno, da smo gledé tega vprašanja še ravno tam, kjer smo bili s početka in se toraj ni nadejati, da bi se dognala ponovitev pogodbe mej Avstrijo in Ogersko že v jesenskem zasedanju, in da bo sedanji državni zbor preresetal to preporno stvar. Zidovsko-liberalni listi se seveda zelo huđujejo nad to počasnostjo, ker so bili še vedno mnenja, da bodo sedanji kimovci brez prevelikega boja dovolili vladama vse, kar bodeta zahtevali. V tem oziru je že boljše, da dobi to stvar v roke novi odločni parlament.

Iz dunajskega mestnega sveta. Zidovski liberalci še niso dobro pozabili prvih udarcev, katere jim je povzročila antisemitska večina dunajskega mestnega odbora, in vendar se jim je ta že zopet zelo hudo zameril. Prostovoljna rešilna družba je prosila kakor vsako leto za podporo. Vsak Dunajčan je prepričan, da je ta družba vredna in potrebna vsestranske podpore, in to je priznal tudi mestni odbor, ki je dovolil družbi svoto 15.000 gl. toda le s pogojem, da se prepusti mestnim svetovalcem tretjina odborniških mest v rešilni družbi, in naj v tem smislu spremeni društvena pravila, da se dovoli predlagalna in svetovalna pravica vsem funkcionarjem, katere je nastavilo družbino vodstvo. To pa nikakor ne ugaja židovskim liberalcem in svetujejo družbi, naj se raje odpove dovoljeni podpori, kakor da bi se morala pokoriti zahtevam antisemitske večine. V tem slučaju bi židje seveda jeden ali dvakrat radi odprli svoje blagajne, da bi rešili družbo iz antisemitskih rok. Da je mestni svet v tem slučaju pravilno postopal, je popolno gotovo, kajti nihče

mu ne more odrekati pravice, nadzorovati družbino vodstvo, kako uporablja dovoljeno podporo. Toraj le nikar preveč krika za prazen nič!

Autonomija Južno-Tirolske. Pred nekaj dnevi je zborovalo v Tridentu politično društvo za južni del Tirolske in na tem shodu je podal društveni predsednik baron Giovanelli nastopno poročilo o pogajanju z vlado. V novembru minulega leta je predložil notranji minister italijanskim tirolskim poslancem načrt glede rešitve tega prepornega vprašanja, ki je obsegal v glavnem nastopne točke. Tirolska se mora zadovoljiti tudi še nadalje z jednim deželnim zborom s sedežem v Inomostu s popolno zakonodajalno oblastjo, vendar se pa razdeli deželni odbor v dva oddelka, nemškega in italijanskega. Volitev deželnih odbornikov bi se imela vršiti nastopno: vsi veleposestniki volijo jednega člana bodi si v ta ali oni oddelek, zastopniki mest jednega nemškega in jednega italijanskega, ravno tako voli kmetijska skupina in cela zbornica. Vseh odbornikov bi bilo sedem, polovica bi toraj pripadala jednemu, druga polovica ostalemu delu dežele. Oba oddelka bi popolno samostojno reševala v njihovo področje pripadajoče posle. — Ta načrt so pa italijanski poslanci zavrgli ter izjavili, da še nadalje vztrajajo pri abstinenčni politiki. Kmalu nato so izročili ministorskemu predsedniku sklep državno- in deželnozbornskih poslancev, v katerem se zahteva popolna neodvisnost italijanskega dela od nemške večine. Na ta sklep ministerski predsednik še do danes ni odgovoril in tako je ostalo nerešeno južno-tirolsko avtonomno vprašanje. Na Štajerskem bi bila pod enakimi pogoji že davno odstranjena abstinenčna politika!

Italija je konečno venderle dobila novega zunanjega ministra, akoravno je preteklo skoro teden dni, predno se je odločil za to mesto Visconti-Venosta. Včerajšna brzojavna poročila javljajo, da ga je kralj s posebnim dekretom imenoval zunanjim ministrom. Visconti-Venosta bode našel kmalu priliko, da razvije svoj program z ozirom na zunanjo politiko, kajti senat se snide najbrže že danes k nadaljnemu posvetovanju in poslanska zbornica tudi še ni nastopila velikih počitnic. Pred nekaj dnevi ni še nihče mislil, da pride na krmilo zunanje politike 67 letni starček, ki se že celih 20 let ni pečal s politikom. Ko je v l. 1876 padel z Minghettijevim kabineto, bila je jedina njegova želja, da se kot samotarec peča z umetniškimi znanostimi, za katere je bil vedno vnet. Sedaj ga pa čakajo morda ravno tako težavne naloge, kakor pred 25 leti. Po poročilih raznih nemških listov vživa Venosta zaupanje tudi v cerkvenih krogih in je bil v dnevih, ko se je cela Italija zavezala proti papeževi državi, zmeren sobojevnik v vrstah cerkvenih nasprotnikov. Novi zunanji minister je zelo prijazen Francozom, vendar pa ne bode poleg tega pozabil, da je bil prvi italijanski minister, ki je spremljal kralja v Berlin. — Konečno se pa pričakuje od njega, da bo tudi zvest zaščitnik trozveze in izvrsten vodja politike na jugu od Italije. Kake korake namerava storiti v doseg tega namena, pokazal bode v svojem nastopnem govoru.

Cerkveni letopis.

Obrednik za cerkvenike ali natančen poduk za cerkvene služabnike.

Sestavil Jernej Voh. Založila in tiskala tiskarna sv. Cirila v Mariboru 1896. Drugi popravljani tatis; str. 160; cena v platno vezane knjižice 50 kr.

Veličastvo in lepota katoliške cerkve se ne kaže le v njenih nebeških naukih in resnicah, ampak tudi v njenih krasnih obredih. Dandanes se mnogo in mnogo povdarja oni način učenja, ki v čutni, vidni obliki podaja jedro raznovrstnih nadčutnih mislij. Marsikateri moderni pedagog proslavlja to učno metodo kot pridobitek novodobnih naprednjakov, posebno odkar je živel mnogo slavljeni Komensky. Toda v ravno tej točki se, kakor pogostoma, jasno kaže plitvost in kratkovidnost brezversko naprednjaškega naziranja. Kar dandanes slaboverni učenjaki proglašajo kot lastno iznajdbo, to je katoliška cerkev že pred tisoč in še več leti rabila v obraženju raznih narodov.

Največji učenik vseh časov, naš Vzveličar je po vidnih znamenjih, v čutnih podobah svojim poslušalcem delil duševne milosti in jim podajal hrano nadčutnih nebeških resnic. Po njem se je ravnala že v prvih časih sveta cerkev. Njeni služabniki so se kakor v poduku, tako tudi v bogočastju posluževali vidnih, čutnih znamenj, oziraje se na čutnoduševno naravo človeškega bitja. In ravno sedaj tako dovršeni in modro sestavljeni cerkveni obredi nam kažejo naravnost neko izvanredno modrost in spretnost katoliške cerkve, da bi vernike po vidnih znamenjih uvedla v cveteč vrt vzvišenih, vso čutnost presegaajočih nebeških idej naše krščanske vere.

Razven tega imajo cerkveni obredi tudi krasoslovno ali estetično vrednost. V najprimerniši čutni obliki (v besedah, djanjih in znamenjih) nam pred očujejo veličastno stavbo nebeškega delovanja v srcih pravovernih kristjanov. Čim lepše pa se obredi izvršujejo, tem bolj vplivajo na gledalca in poslušalca.

Ne le duhovniki, ampak tudi kristjani svetnega stanu sodelujejo že več časa pri izvršitvi cerkvenih obredov. V prvi krščanski dobi so se jih smeli le oni vdeleževati, ki so dobili v ta namen oblast po nižjih redih mašnikovega posvečevanja. To so bili tako zvani akoliti in ostiariji. Toda zaradi vednega razširjanja katoliške vere ni mogla vsaka cerkev, posebno na deželi, imeti svojih akolitov in ostiarijev. Zato je prišlo v navado, da so tudi drugi, ki niso imeli nižjih redov, pomagali duhovnikom pri bogočastnih opravilih.

Spoznali smo poprej, kako važni, kako lepi, vzvišeni in podučljivi so cerkveni obredi. Zato pač mora biti vsakega duhovnika prva skrb, da jih popolnoma po želji in zapovedi svete cerkve izvršuje.

Da bi pa tudi cerkveniki in strežniki mogli pravilno streči in pomagati duhovniku pri svetih opravilih, treba je za nje dostojnega poduka. Ker pa „posebnih šol za cerkvene strežaje nimamo in jih tudi kmalu še ne bomo dobili“, nam je na drug način skrbeti, da vzgojimo sposobnih cerkvenikov in strežnikov. (Konec sledi.)

Ko zvestost sva prisegala,
Jaz legál sem, ti legála;
Sed, puella, quaestio est:
Kdo goljfan je, ti al' jest? itd. (36.)

Cudovito kratko in jedrnat je tu izrazil pesnik svojo misel, le žal, da je ta misel — impertinenca. Ta pesem je vrhunec in naravni zaključek one ne-nravne nasladne erotike, katera velja mnogoterim novejšim lirikom za jedini vir prave poezije, nebrojokrat premeta, neštevilnokrat prebarvana. Ta pesem je nekaj „unicum“ v našem slovstvu; tako brezobzirno, brezsrčno, tako zaničevalno do sebe in do vsega sveta je znal naravno podlost odkriti svetu samo Heinejev učenec.

Hvaležni smo pesniku, da nam je precej na drugi strani ocenil sam tako ljubezen, kakor za-sluzi:

„Kadar bom pred sodnim stolom stal,
Upam, da me Bog ne bo pogubil;
Samo če mi bo odvezo dal,
Da sem tebe tak' neumno ljubil.“ (37.)

II.

Nekaj posebnega so Jenkotovi o b r a z i iz narave. Drobne pesmice, nežni, mili glasiki, včasih vsaj na videz polni nedolžnega veselja nad naravno krasoto, a v njih je marsikak tužen vzdih nesrečnega, varanega srca. Romantično subjektiviranje narave je

značaj teh pesmic. Svoja čustva prenese pesnik na naravo; kakor on čuti in misli, tako mu misli in čuti tudi cvetje in kamenje:

„Kamenje budi se
In občutke moje
Z mano čuti, z mano.
Glasne pesmi poje.“ (41.)

Kakor bi razgrnil krasno sliko, začenja pesem, a takoj utihne — čustvo v bralcu je vzbujeno, njegova domišljija je dobila snov in pesnik se skrije. Kdor hoče spoznati resničnost onega reka, ki pravi, da se pravi mojster spozna na tem, v čemer se omeji, ta naj pazno prebere te kratke pesmice in naj izkusi njihov vpliv na svoje srce.

Tudi te sličice niso proste one žalostne ironije, katera se lahko za hip preglasi s smehom, a nazadnje se prikaže tem huje. Zadnji obraz, kateri naj bi harmonično zaključil to zbirčico, je solzna pesem nezvestobe.

Na čuden način zvrčuje Jenko nekatere pesmice. V cerkvi smo, ljudstvo pobožno moli, krasen prizor! Bralec čita, radoveden, kako bo porabil pesnik ta divni opis; kar ga iznenadi vsakdanji konec:

„Skoz' visoka okna
Jasno solnce sije.“ (47.)

Pesnik je nalašč zvršil pesem s tako slabim koncem. On pokaže sliko, je ne pohvali in ne graja,

češ: misli si, bralec, o tem, kar hočeš, saj so vse le sanje, vse prevara! (Prim. tudi str. 46.)

Ob grobeh se spreha, kjer iz trohljivosti sv. Križ, „znamenje upa, poganja“ O da bi on imel upanje, pa tu ob grobeh:

„Glasove britké je srcé vzdihovalo,
Roké so se s silo na prsih sklenile;
Trohljivosti grozno zaklical sem hvalo
Da jek so zamolkel dajale gomile.“ (88.)

Vse sanje, prevara, grozna hvala trohljivosti onemu, ki niti v smrti neče počivati pod znamenjem upanja in rešenja:

„Ne kopljite jame,
Kjer vrsté se križi;
Tam ni mesta zame.“ (50.)

Gosp. Funtek je ocenil na kratko Jenkotove pesmi, da so „dična narodna poezija v umetniški obliki“. Za marsikatero pesmico bi to veljalo, a v celoti moramo reči, da pesniško naziranje narave in sveta sploh, katero ima naš narod, je nasprotno temu zlovoljnemu jadikovanju, katero preveva mrtvaški duh umetnega pesimizma.

Pač pa radi priznamo, da je večkrat zapustil Jenko svoje novodobne umetne vzglednike in nam je pokazal v umetni obliki čiste bisere narodne poezije; le žal, da jih ni več.

Iz Mekinj pri Kamniku, 20. jul.

Lepa, srce povzdigujoča slavnost se je vršila pri nas dne 19. julija t. l. — V slovesni procesiji so prenesli 4 duhovniki v dalmatikah relikvije sv. mučenca Generosa iz župnišča v župnijsko cerkev. Te relikvije, skoro vse kosti svetnika, počivajo v lepem pozlačenem relikvariju ter so prav dragocen spomin nek naše zgodovinsko znane cerkve. Svetinje so bile že zelo zaprašene in pozabljene; zadnjič so bile prenovljene in okrašene l. 1781, tedaj ravno jedno leto poprej, predno so morale č. gospe klarisarice zapustiti vsled cesarskega odloka naš samostan — in od istega časa so bile te relikvije skoraj pozabljene — brez častilcev. Spodobilo se je, da sv. ostanki pri ljudstvu zopet v čast pridejo. Treba je bilo relikvarij prezlatiti dati, relikvije pa dostojno ozaljšati. — Prezlatil je relikvarij lepo in ceno pozlata Aleksander Götzl, olepšavo sv. estankov pa so prevzele z velikim veseljem ljubljanske uršulinke, ki so izvršile delo prav ukusno in dostojno, tako da je relikvarij sedaj lep kinč cerkve. Povrni Bog gospem uršulinkam trudoljubnost, kajti za vse delo niso zahtevale nobenega odškodovanja.

Slovesnost, ko smo prenesli te sv. ostanke v cerkev, je bila izvanredna. Ljudstva mnogo tudi od daleč, ki je bilo vidno ganjeno. Take slovesnosti na ljudstvo dobro vplivajo ter nagibajo narod k pobožnosti in krščanskemu življenju. Iskrena hvala preč. g. gvardijanu frančiškanskemu o. Teodoriku in drugim gospodom, ki so s svojo navzočnostjo povzdignili slavnost.

Trgovska in obrtniška zbornica.

Javne seje dne 17. julija t. l. so se pod predsedstvom zborničnega predsednika Ivana Perdana in ob navzočnosti vladnega zastopnika, c. kr. deželnovladnega svetnika dr. pl. Rilinga, udeležili nastopni zbornični člani: Ivan Bamgartner, Oroslov Dolenc, Franc Hren, Anton Klein, Janko Kersnik, Josip Kušar, Alojzij Lenček, Karol Luckmann, Tom. Pavšler, Josip Rebek, Avgust Skaberne, Franc Ksav. Souvan, Feliks Stare, Valentin Sušnik in Jernej Žitnik.

Zbornični predsednik otvori sejo in pripomni, da sta zbornična člana Vaso Petričič in Filip Supančič svojo odsotnost opravičila z boleznijo, zbornični člani Ivan Dogan, Robert Drasch, Fraac Kollmann, Franc Omersa in Karol Pollak pa z neodločljivimi opravki.

Overovateljema zapisnika današnje seje se imenujeta zbornična svetnika Janko Kersnik in Karol Luckmann.

I. Zapisnik zadnje seje se odobri.

II. Zbornični predsednik naznani, da je zbornično predsedstvo, ko je dne 19. maja t. l. preminol nadvojvoda Karol Ludovik, prosilo c. kr. deželno predsedstvo, da naj sporoči Nj. c. in kr. apostolskemu Veličanstvu in Nj. c. in kr. visokosti presvitli gospej nadvojvodinji Mariji Tereziji najglobokeje sočutje in najiskreneje sožalje zbornice povodom velike nenadomestne izgube, ki je zadela cesarja, nadvojvodinjo Marijo Terezijo in vse prebivalstvo s smrtjo visokega pokojnika, pokrovitelja c. kr. avstrijskega muzeja, pokroviteljevega namestnika avstrijske družbe „Rudečega križa“, ki je bil vedno velik pospeševatelj umetnosti in znanosti, industrije, trgovine in obrta ter človekoljubnih in dobroteljskih zavodov.

Na to došla sta od c. kr. deželnega predsedstva zahvalna dopisa.

Zbornični predsednik nadalje naznani, da je vdova prerano umrlega obratnega ravnatelja Teodora pl. Scala, gospa Mina pl. Scala izrekla zbornici zahvalo za sočutje ob britkem udarcu, ki jo je zadela in za priznanje, katero je zbornica izrazila pokojniku za zasluge za deželo Kranjsko.

Konečno naznani zbornični predsednik nastopno pismo novega c. kr. obratnega ravnatelja c. kr. drž. železnice gosp. Proskeja v Beljaku: „Od železniškega ministra z ukazom z dne 1. marca 1896, št. 717 ž. m. imenovan predstojnikom obratnega ravnateljstva v Beljaku, usojam se uljudno sporočiti, da sem z današnjim dnevom nastopil službo in se usojam izraziti zagotovilo, da bom o vseh na me stavljenih željah najnatančneje razpravljal.“

Zbornično predsedstvo je primerno odgovorilo na to pismo in pristavilo zagotovilo, da bo zbornica zmirom na to gledala, da bo gosp. c. kr. obratnega ravnatelja po svojih najboljših močeh podpirala, kadar bo na tem, da se bo v kaki zadevi obrnil na njo.

Zbornica je vzela ta naznanila na znanje.

(Dalje sledi.)

Dnevne novice.

V Ljubljani, 21. julija.

(Ministerski predsednik grof Badeni) pride dne 3. avgusta na Bled in 4. avgusta v Ljubljano. Prebivalci naše dežele bodo z veseljem pozdravili ministerskega predsednika v svoji sredi, vzlasti ker je znano, da so ravno pri grofu Badeniju naši državni poslanci našli krepko podporo za akcijo, po kateri je deželi kranjski vsled potresne škode došla tako zdatna podpora od države. Prepričan se bo ministerski predsednik, da je bila podpora, za katero se je trudil, res potrebna in da se tudi vestno obrača v določene namene. Ponatančnosti o vsporodu pota in bivanja se naznanijo pozneje.

(Odlični gostje.) Danes dopoldne sta se pripeljala v Ljubljano prevz. gg. knez in nadškof goriški dr. Alojzij Zorn in bivši tržaški škof J. N. Glavin. Bila sta danes prevzvišena gospoda gosta pri knezoškofu ljubljanskem, kateremu sta prišla čestitat za bližnji god sv. Jakoba.

(Nova maša.) Včeraj je obhajal novo mašo v Gradcu pri oo. lazaristih naš rojak gosp. Anton Zdešar, doma iz Horjula, ki je pred več leti vstopil v družbo oo. lazaristov.

(Iz Bleda) 20. julija. Včeraj smo imeli letni zbor podružnice sv. Cirila in Metoda za Bled in okolico. Čudno je pač, da je pri vsem našem naprednjaštvu tako malo zanimanja za toli važno družbo. Komaj tretjina društvenikov je bila navzoča, novih udov pa ne pride kar nič na dan. Častno pa je bila zastopana brezdomovinska duhovščina. Podružniški občni zbori imajo pač nalogo, da vzdramijo duhove, poživljajo ter naučujejo za sveto stvar, pri nas se je pa kazalo tako malo ognja. Razvnel nas je jedino jedernati govor gorjanskega g. župnika, ki nam je v lepih besedah pokazal dobri namen družbe. Omenil je tudi, da družba pri svojih velikanskih podjetjih, tolikih stroških ne bo mogla shajati z doneski same inteligence Slovenije, temveč pridružiti se mu mora tudi priprosto ljudstvo. Jedini slovenski narod v celi svoji skupnosti zamore spolniti velevažno nalogo prekornostne družbe ter obvarovati potujčenje slovenske dece. Da pa družba pridobi za se tudi slovenskega oratarja, naj posnema čez vse nade narastujočo družbo sv. Mohora. Po tej poti bi družba zadobila zavetišče v sleherni slovenski koči ter stala trdno in neustrašeno v bran vsem svojim zakletim sovražnikom. Jako pohvalno je omenjal družbo radi verske vzgoje otrok, ko jo izroča svoje zavode tako skrbnim povsod laskavo priznanim šolskim sestram. Besede, ki so prišle iz za vse dobro in blago vnetega srca so nam šle v srce in po tako navduševalnem govoru smo izvolili mesto prejšnjega odšlega gosp. dekana Razborška prvomestnikom blejske podružnice našega občečislanskega, neumorno delavnega deželnega poslanca, visokočastitega g. župnika Janeza Azmana.

(Iz Horjula) 18. julija. Dne 16. julija vršila se je pri nas županska volitev; za župana bil je izvoljen dosedanji župan Tomaž Zdešar, za svetovalec pa Jožef Verhovc iz Horjula, Janez Rozman iz Verzdence in Matevž Sušteršič iz Horjula. Volitev vršila se je jako mirno. Po hudem boju se sklene mir in sicer zato, ker so sovražniki županovi pogoreli. Uložili so namreč priziv proti občinski volitvi, katera se je vršila dne 28. prosinca t. l. Navedli so res čudne uzroke, namreč da ni bilo postavno, da so volili oskrbniki za svoje posodnji jim izročene varovance, in pa da je bil neki krmar osramoten zaradi tega, ker mu komisija ni dovolila dvakrat voliti. Deželna vlada je njih uzroke zavrnila, na podlagi tega je bila volitev za župana določena na 16. julija t. l. Čudno se nam zdi, kako zamorejo nekateri tako hudobni biti, da hujskajo ljudi zoper moža poštenjaka, kakoršen je naš ljubljani župan; to morejo le oni storiti, katerim pra-

vica oči kolje, ljubijo pa krivico ter poštenjaku jemljejo dobro ime. Kakor na sejmišču mešetarji tako so po naši občini letali agentje ter hujskali ljudi, da ni treba voliti dosedanega župana, podtikali so razne izmišljene reči, in pridobili res precejšno število volilcev, da so trobili v njih rog. Toda zavedni občani so stali trdno in zmagali. Le oni naj županuje, pri katerem pravica kraljuje.

(Iz trnovskega predmestja): Včeraj, 20. t. m., je bil za trnovsko duhovnijo v Ljubljani zopet vesel dan, ker se je po 15mesečnem molku oglasil zopet veliki zvon. Delo zadnjih dni se je hvala Bogu toliko pospešilo, da je bilo včeraj mogoče veliki zvon kviško potegniti nazaj v tečaje, kajti ves ta čas, od lanskega potresa sem, je poveznjen počival nizko doli v porušenem stolpu, včeraj se je pa zopet zagugal in veselo oznanil s svojim prijetnim glasom, da je rešen, ter svojo rešitev glasno oznanil ljubljanskim prebivalcem.

(Iz Ilir. Bistrice) se nam poroča: Poročil se je 19. t. m. v Ilirski Bistrici gospod Anton Znidaršič, trgovec in posestnik, z gospico Emo Ličanovo, hčerjo pokojnega, obče znanega rodoljuba in veletržca Aleksandra in gospe Ivane Ličan. Čestitamo!

(Pobiranje pristojbin v erarični upravi.) Pri deželnih eraričnih cestnih mitnicah, katerih zakupna pogodba koncem decembra 1896 l. preteče, t. j. pri mitnicah v St. Petru, Bitinjah, Bistrici, Sturju in Vipavi se bode, ako v kratkem razpisana zakupna obravnava ne bode imela povoljnega vspeha, od 1. januarja 1897 l. naprej pobirala mitnina v lastni upravi c. kr. erarja. Pobiranje pristojbin v erarični upravi oddalo se bode v prvi vrsti penzionistom, kviescentom, provizionistom (doslužencem, vpokojencem) in invalidom, ako so te osebe pripravljene prevzeti posel pod oprejemljivimi pogoji, ako so telesno in duševno zanj popolnoma sposobne, ter si so prisvojile potrebno znanje mitnice zadevajajočih popisov. Pozivljejo se s tem vsi, katerim je na stvari ležeče, da se zglase s potrebnimi izkazi, da vstrezajo popolnoma navedenim pogojem, posebno s pravnimi zdravniškim spričevalom o telesni čvrstosti, ter se spričevali navedenim čim preje ustmeno ali pisмено pri c. kr. finančnem ravnateljstvu v Ljubljani. Prijaviti je treba vzlasti: 1. Zahtevano odškodnino, iz katere se morajo pokriti vsi stroški izvzemši najemnino za mitnico in stroške za tiskovine ter za napravo in ohranitev posebnega inventarja. 2. Ali bi prosilec sprejel pobiranje mitnine pri vsaki mitnici, katerikoli si bode, ali pa le pri eni ali pa pri nekaterih natanko določenih. 3. Ali bi prosilec bil pripravljen položiti varščino (kavcijo) in v katerem znesku. Natančneje se izve ob uradnih urah pri c. kr. finančnem ravnateljstvu.

(Zaupni shod štajerskih Nemcev.) Iz Gradca se nam poroča: Dne 19. julija je bil v Gradcu shod zaupnih mož štajerskih liberalcev in nemških nacionalcev. Na shod je prišlo mnogo županov, mej njimi tudi več iz spodnještajerskih mest in trgov. Na shodu se je videlo, da so liberalni Nemci mej seboj zelo razdvojeni. Jedni bi bili radi odločno proti klerikalizmu nastopili, drugi pa so bili za to, da naj ima tudi nemško-misleči duhovnik prostor v njih vrstah. Zopet drugi so udrihali po antisemitizmu; proti tem pa so zopet oglašili razni govorniki za antisemitizem. — Iz Spodnjega Štajerskega so župani ubirali bolj narodne strune. — V tem smislu so govorili župan iz Celja, Ptuj, Mahrenberga, Vojnika; posebe je župan iz Radgone podrobno opisoval narodne boje na murskem polju in zahteval od Nemcev slovo, sicer da so Celje, Ptuj, Maribor in Radgona izgubljeni za Nemce. O programu se niso navzoči mogli zjediniti, marveč so se brez kakega sklepa razšli. Ta dogodek naj vspodbuja štajerske Slovence h krepkemu in vstrajnemu delu.

(Iz Prage) 14. julija: Naši Nemci že sami verjamejo svojim vednim trditvam, da so zatirani, da jih bomo celo iz dežele pognali. To spričuje najnovejša okrožnica vsem zaupnikom, v kateri se povprašuje, kako je s šolami, z obrtnijo, s kupčijo in nemškimi posestvi, kako se vedejo češki duhovniki in uradniki. Mi se mej seboj prepiramo, Nemci nas

Najbolje priporočena
za preskrbljenje vseh
v kurzem listu
zaznamovanih
menic in vrednostij

Menjalnica bančnega zavoda

Schelhammer & Schattera

Wien,

I. Bezirk,

Stefansplatz
Nr. 11, Parterre

opazujejo in bodo denuncirali vsakega, kdor jim ne bo po volji godel. Povdarjati treba, da povprašujejo po duhovščini, menda res niso taki — brezdomovinci, kakor se zdaj v obče trdi? Sovražnik naroda temu vsaj ne verjame! — Tudi starka. Neki kmet v ričanskem okraju ima dva hlapca; jeden je bil naročen na „Soc. demokrata“, drug na „Právo lidu“. Kadar sta časopisa prišla, bila je cela vas, to je družina, po konci. Hlapca nista hotela ponedeljek zapreči. Kmet jih pusti pri miru, naroči dekli, pripiše ji 1 gld., a odpiše ga hlapcema. Vrhu tega nista še jesti dobila. Takoj drugi dan sta bila voljna delati in pustila sta svoje časopise. Stavka je končana. — Pri volitvah v Trebenicah je zmagala češka stranka nad nemško. — Duhovniku P. Antonu Marku, jednemu prvih buditeljev naroda, so odkrili spomenik v Libuni, kjer je deloval več ko pol stoletja. — Umrl je tu nadinženar c. kr. državnih železnic gosp. Josip Hanzlik, rodoljub in strokovnjak v svoji stroki. R. I. P. — Deželni predsednik je izdal oklic, s katerim se omejuje prostitucija po mnogih beznicah, in naroča policiji strogo paziti na krčme z žensko postrežbo. Dober namen ima predsednik, a seči bi bilo po radikalnejšem sredstvu, kar pa ni v njegovih močeh, marveč v rokah zbornice. — Pri Hluboki je utočila cela družina, vračajoča se iz Amerike, kjer je srečo iskala, pa je ni našla. V domovino so prišli reveži po nepričakovano smrt. — V konvitski dvorani se je vršil shod čeških antisemitov. Prvi govornik, dr. Horsky je dokazal v temeljitem govoru, kako pogubno je delovanje židov v slovstvu (Spinoza etc.); kako se pod židovskim vplivom zaničuje Kristus, kako trgujejo z dekleti, kako vladajo povsod. Kot dokaze je rabil izreke židov samih, kakor n. pr.: Schöfenstein pravi pred sodnijo: to ni sodniji nič mar, če trgujem z obleko ali dekleti. Tudi drugi govorniki: brivec Dvorsky, Koleš in kapelan Šimon so se odlikovali v svojih govorih. Naj bi prišlo v veljavo pri kristijanah: Svoji k svojim!

Društva.

(Katoliško društvo za delavke) je pedsinoči priredilo zabavni večer, ki je bil prav dobro obiskan. — Ker je p. n. gosp. predsednik kanonik Jan. Rozman po dolgotrajni bolezni ta večer prvi-krat prišel v društvo, porabilo je društvo to priliko, da mu je častitalo k tolikanj zaželenemu ozdravljenju ter k 40 letnici mašnikovega posvečevanja, katero bode gosp. kanonik obhajal prihodnjo sredo. — Petje je vodil z znanjo spretnostjo gosp. vodja L. Belar. Posebno je ugajala „Čestitka“, katero je za god gosp. predsednika vglasbil P. Angelik in „Popotnik“, katera se je morala na splošno željo ponoviti. — Igra „Košarica jagod“ se je prvi-krat igrala in splošno dopadala. — Veliko število zbranih gostov je očiten dokaz, da društvo napreduje in da ima vedno več novih postrtovalnih priateljcev.

(Koncert prostovoljnega gasilnega društva v Radovljici) katerega je priredil odbor dne 19. t. m. v prvem nadstropju grof Thurnove grajščine v korist zgradbi društvenega doma se je dobro obnesel. — Bilo je nad 200 gld. čistega dohodka. — Med gosti smo posebno opazili kneza Windischgratza, stotnik ljubljanskih gasilcev g. Doberlet je zastopal zvezo. Kot gostje so sodelovali dobro znana pevca Jesenko in Toporiš, in g. Gnezda iz Ljubljane, ki se je pokazal pravega virtuoza na goslih. Vsem tem gre hvala, da so pripomogli k uspehu. — Domača pevca Domicelj in Pianecki, prvi tudi v soli, izvršila sta svojo nalogo povoljno. Pevski zbor prostovoljnega gasilnega društva je pa v kratki dobi svojega šolanja prav vrlo napredoval. — Kaj naj pa porečem o damah? Eua

je bolj dopadla, ko druga, in vendar ne morem dati nobeni palme, ker so nas vse enako iznenadile. — Kdo bi si bil mislil, da ima naše mestice take umetnice. Kako krasno je igrala gospica Andolškova, kako lepo ste spremljali gospici pl. Kotkova in Olga Roblekova in kako nas je očarala s svojim prekrasnim, nežnim a vendar krepkim glasom gospa Schollmayer-jeva. — Kako je čutila, kar je pela in mi žnje. — Upati je, da je prvi uspeh dal vsem so-trudnikom veselje prirediti še mnogo taci koncertov.

Telegrami.

Išl, 21. julija. Cesar je vsprejel včeraj opoludne zunanjega ministra grofa Goluhovskega v daljši avdijenci.

Dunaj, 21. julija. „Fremdenblatt“ trdi, da je še vedno mogoče v državnem zboru v jeseni dognati avstro-ogersko pogodbo ter se nadeja, da v tem oziru v dunajski zbornici ne bo nobene ovire proti nadaljevanju in izvršitvi nagodbe.

Levov, 21. julija. Tukaj se je osnoval odbor iz delavskih vrst, ki bo dovršil vse priprave za prihodnje državnozbornske volitve v peti kuriji.

Budimpešta, 21. julija. Veliki knez ruski Vladimir se nahaja nekaj dni na tukajšnji razstavi.

Rim, 21. julija. „Osservatore Romano“ objavlja pismo, s katerim se imenuje monsignr. Taliani za papeževga nuncija na Dunaju.

Rim, 21. julija. General Baldissera se poda kakor vsako leto v Karlove Vare in potem se posvetuje z italijansko vlado o nadaljnjih korakih v Eritreji.

Rim, 21. julija. „Agenzia Stefani“ poroča: Kralj je s posebnim dekretom imenoval Visconti-Venosto zunanjim ministrom.

London, 21. julija. „Times“ poroča iz Hongkonga 18. t. m.: Misijonarji pišejo iz južne Formose, da postopajo Japonci nečuvno s Kitajci in bodo poslednji kmalu popolno premagani. Nad 60 mest je zažganih in opustošenih in več tisoč ljudi na jako grozovit način umorjenih.

New-York, 21. julija. „Herald“ objavlja brzjav iz Keynesa 18. t. m., ki naznanja, da so bili Španjci pri Maccosu dne 15. t. m. poraženi ter izgubili 14 častnikov in 300 mož.

Proti hripavosti

učinkujoče, kašelj omehčujoče, sliz razkrajajoče sredstvo je prsi sirup lekarja Piccolija v Ljubljani (Dunajska cesta), kateri se uporablja prav vspešno. — Cena steklenici 35 kr. 12 stekl. gld. 3'60. 123 (50—22) 3

Umrli so:

V deželni bolnišnici v Vodmatu:
4. julija. Janez Skoflanc, dninarja otrok, 19 dni, seleroma neonatorum. — Frančiška Ferkov, samska gostija, 48 let, hydropericardium. — Jožef Sühs, oženjen nadzornik v tobačni tovarni, 44 let, srčna hiba.
8. julija. Anton Barle, oženjen užitinski blagajnik, 54 let, nephritis. — Gizela Praček, šivilje hči, 2 leti, diphtheritis.
11. julija. Doroteja Zupane, samska uboga, 35 let, kap.
12. julija. Karol Kladnik, samski delavec v steklarnici, 18 let, jetika. — Andrej Žabnikar, samski ubožec, 76 let, starostna oslabelost.
16. julija. Franc Novak, oženjen čevljar, 35 let, jetika.
17. julija. Janez Matičič, delavec pri južni železnici, 18 let, fractura compl. fem. sin.

Dunajska borza.

Dne 21. julija.	Dne 20. julija.	
Skupni državni dolg v notah	101 gld. 75 kr.	4% državne srečke l. 1854, 250 gld.
Skupni državni dolg v srebru	101 „ 85 „	5% državne srečke l. 1860, 100 gld.
Avstrijska zlata renta 4%	123 „ 65 „	Državne srečke l. 1864, 100 gld.
Avstrijska kronska renta 4%, 200 kron	101 „ 15 „	4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron
Ogerska zlata renta 4%	122 „ 60 „	Tisine srečke 4%, 100 gld.
Ogerska kronska renta 4%, 200 kron	99 „ 55 „	Dunavske vravnave srečke 5%
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	976 „ — „	Dunavsko vranavno posojilo l. 1878
Kreditne delnice, 160 gld.	363 „ 20 „	Posojilo goriškega mesta
London vista	119 „ 80 „	4% kranjsko deželno posojilo
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	58 „ 75 „	Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%
20 mark	11 „ 73 „	Priporitne obveznice državne železnice
20 frankov (napoleonidor)	9 „ 51 „	„ „ južne železnice 3%
Italijanski bankovci	44 „ 40 „	„ „ južne železnice 5%
C. kr. cekini	5 „ 65 „	„ „ dolenskih železnic 4%
		Kreditne srečke, 100 gld.
		4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.
		Avstrijskega rudačega križa srečke, 10 gld.
		Rudolfove srečke, 10 gld.
		Salmove srečke, 40 gld.
		St. Genois srečke, 40 gld.
		Waldsteinove srečke, 20 gld.
		Ljubljanske srečke
		Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.
		Akcije Ferdinandovev. železn., 1000 gl. st. v. 3400
		Akcije tržaškega Lloyda, 500 gld.
		Akcije južne železnice, 200 gld. sr.
		Dunajskih lokal. železnic delniška družba
		Montanska družba avstr. plan.
		Trboveljska premogarska družba, 70 gld.
		Papirnih rubljev 100

18. julija. Marija Lesjak, omožena bajtarica, 49 let, meningitis.

Tuji.

19. julija.

Pri **Stonu**: Janisch, Stern z Dunaja. — Spitz iz Varaždina. — Weiss iz Trsta. — Lindner iz Idrije. — Fischer iz Nove Vasi. — Burič, Novak z Reke. — Flath iz Bregence. — Šavnik iz Grada. — Merkuša iz Zagreba.

Pri **Maliču**: Karplus, Wayer, Goldberger, Berger in Wittmann iz Budimpešte. — Dinkel iz Hainsberg-a. — Stepanek iz Brna. — Matheusche, Kern, Thaler iz Trsta. — Wenka, Nitsche iz Draždan. — Dietz iz Štor.

Pri **Lloydu**: Dimnik iz Leskovca. — Kostič iz Celja. — Febrik z Dunaja. — Geiger z Brezovce.

Pri **Južnem kolodvoru**: Weiss iz Budimpešte. — Grolman iz Güsseldorf-a.

Pri **Bavarskem dvoru**: Schonbery iz Trbiža. — Spliehal z Dunaja.

Pri **avstrijskem caru**: Müller z Dunaja. — Prevec iz Gradca.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Mokrina v 24. urah v mm.
20	9. zvečer	735.5	19.1	sl. jvzb.	del. jasno	
21	7. zjutraj	735.7	18.0	sl. svzh.	jasno	10.9
	2. popol.	734.1	26.6	sr. vzh.	poloblačno	

Srednja včerašnja temperatura 20.6° in za 0.7° nad normalom.

Dobro izurjenega ter pridnega 517 3—1

trgovskega pomočnika

sprejme Jakob Dereani, trgovina z mešanim blagom v Žužemberku, kamor naj se ponudbe pošiljajo.

Lekarna Trnkóczy, Dunaj V.

Doktorja pl. Trnkóczy-ja

tinktura za kurja očesa

Sigurno sredstvo proti kurjim očesom in otrdelosti kože na nogi, ima veliko prednost, ker se s čopičem namaže na boleči del noge.

Stekleničica z navodilom za rabo in s čopičem vred velja 40 kr., dvanajst stekleničic 3 gld. 50 kr. 445 6

Dobiva se v

lekarni Trnkóczy-jevi

poleg mestne hiše v Ljubljani.

Razpošilja se vsak dan s pošto.

Lekarna Trnkóczy v Gradcu.

Sidro

Liniment. Capsici comp.

18—15 z lekarne Richter-jeve v Pragi 296

priznana iz vrstno bolečine olajšujoče mazilo je dobilo posodica po 40 kr., 70 kr. in 1 gld. v vseh lekarnah. Zahteva naj se to sploh priljubljeno domače zdravilo kar kratko kot 726 70-65

Richter-jev liniment s „sidro“

ter sprejme iz previdnosti le v steklenicah z znano varstveno marko „sidro“ kot pristno.

Richter-jeva lekarna

pri zlatem levu v Pragi.

Nakup in prodaja
vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd.
Zavarovanje za zgube pri izrebanjih, pri izrebanju najugnejšega dobitka.
Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba
„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvareh, potem o kuranih vrednostih vseh špekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za dosego kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti
naloženih glavnice.